

Nr 2.

Ankom till riksdagens kansli den 14 maj 1940 kl. 5 e. m.

Andra kammarens tredje tillfälliga utskotts utlåtande, nr 2, i anledning av väckt motion angående utfärdande av bestämmelse om iakttagande av sekretess vid översändande av krono- och kommunaldebetsedlar till landets skattebetalare.

I en inom andra kammarens väckt och till dess tredje tillfälliga utskott hänvisad motion, nr 156, har herr Eriksson i Frägsta m. fl. hemställt, att riksdagen i skrivelse till Kungl. Maj:t måtte anhålla, att sådan bestämmelse utfärdas att sekretess iakttages vid översändande av krono- och kommunaldebetsedlar till landets skattebetalare. *Motionen.*

Beträffande motiveringen får utskottet hänvisa till motionen.

Vid 1939 års riksdag väcktes av herr Eriksson i Frägsta en motion (II: 183) med enahanda hemställan som i nu föreliggande motion. *Frågans behandling år 1939.*

Över den då väckta motionen, som jämväl hänvisades till andra kammarens tredje tillfälliga utskott, införskaffades genom utskottets försorg yttrandet från länsstyrelserna i Älvsborgs och Kopparbergs län.

För egen del anförde utskottet (i utlåtande nr 3) följande:

»Såsom i ett av de avgivna yttrandena påpekats, kan, så länge resultatet av vederbörande taxeringsarbete är på annat sätt tillgängligt för allmänheten, ett sekretesskydd kring debetsedlarna aldrig helt hindra utomstående att taga del av de skattskyldigas ekonomiska förhållanden. Den i motionen ifrågasatta åtgärden skulle dock otvivelaktigt i många fall försvåra en inblick i dessa förhållanden från obehörigas sida. Den torde ock, då s. k. förmögenhetslängd och prövningsnämnds ändringslängd beträffande taxering till särskild skatt å förmögenhet numera icke längre äro offentliga handlingar, vara särskilt påkallad i den mån debetsedlarna avse dylik skatt.

Enligt vad av utskottets utredning framgår, har emellertid förslag till stadgande om försegling av debetsedlar vid dessas försändande eller utdelning till allmänheten redan framlagts av 1936 års uppborrdskommitté i ett år 1938 avgivet betänkande angående omorganisation av uppborrdsväsendet m. m. (Del I, S. O. U. 1938: 46). Uppborrdskommitténs förslag äro för närvarande föremål för vidare överväganden inom finansdepartementet och torde i sinom tid jämväl komma att föreläggas riksdagen. Trots de skäl, som anförts till stöd för föreliggande motion, har utskottet därför funnit lösningen av frågan om sekretesskydd för debetsedlar — vilken fråga i jämförelse med övriga föreslagna uppborrdsreformer torde få anses vara av jämförelsevis underordnad betydelse — lämpligen kunna anstå till den slutliga prövningen av uppborrdskommitténs ifrågavarande förslag. Utskottet,

Bihang till riksdagens protokoll 1940. 13 saml. 3 avd. Nr 1—2.

som vid sådant förhållande icke funnit anledning att tillstyrka den med motionen avsedda framställningen, får alltså hemställa, att motionen II: 183 icke måtte till någon andra kammarens åtgärd föranleda.»

Andra kammaren beslöt i enlighet med utskottets hemställan.

Utredning i
anledning
av nu föreliggande
motion.

Över den nu föreliggande motionen, II: 156, har utskottet i vederbörlig ordning inhämtat yttrande från *överståthållarämbetet*, som därvid anfört följande:

»Under en följd av år hava såväl krono- som kommunaldebetsedlarna i Stockholm tillställts de skattskyldiga under iakttagande av sekretess. Tidigare skedde detta på så sätt att sedlarna i slutna kuvert genom uppborðsmännens försorg utdelades till de skattskyldiga. Sedan nuvarande organisation infördes år 1936 utsändas emellertid båda slagen av debetsedlar per post. För att minska den portokostnad, som föranledes av slutna kuvert, infördes samtidigt en sådan anordning, att sedlarna sammanvikas så att endast namn och adress bliva synliga, varefter försegling sker medelst gummerade pappersremсор. — — Dylika försändelser behandlas av postverket såsom korsbandsförsändelser med därav följande lägre taxa. För att bl. a. undvika ofrivillig åverkan vid postbehandlingen, så att förseglingen brytes, inläggas dock sedlarna i öppna fönsterkuvert. Därigenom förändras likväl ej försändelsens karaktär av masskorsband. Den sekretessanordning, som åsyftas i motionen, är sålunda redan genomförd för Stockholms vidkommande.

Då en allmän anordning i motionens syfte givetvis föranleder ökade kostnader får ämbetet till ledning härför meddela några uppgifter beträffande Stockholm. Antalet för år 1939 utsända krono- och kommunaldebetsedlar utgjorde 790 000 stycken. Kostnaden för vikning av sedlarna, vilket sker maskinmässigt, utgör cirka 1 000 kronor. Kostnaden för försegling av sedlarna och deras inläggande i kuvert belöper sig till cirka 20 000 kronor, vartill kommer kostnaden för ogummerade kuvert, cirka 6 000 kronor. Sammanlagda kostnaden utgör alltså c:a 27 000 kronor, vartill bör läggas porto-kostnader, c:a 32 000 kronor, eller ett totalt belopp av 59 000 kronor.

Såsom framgår av vad ovan sagts har anordningen med försegling av själva debetsedlarna tillkommit för att nedbringa portokostnaderna. Av beloppet 20 000 kronor för försegling av sedlarna och deras inläggande i kuvert kommer övervägande delen på förseglandet, vilket måste ske för hand. Det vore då onekligen enklare och billigare att inlägga de oförseglade debetsedlarna i slutna fönsterkuvert. I stället för förseglingskostnaderna skulle då endast komma kostnaderna för gummerade kuvert i stället för ogummerade samt tillslutande av kuverten, allt dragande en relativt obetydlig kostnad. De med en anordning av slutna kuvert föranledda kostnaderna kunna för Stockholms del beräknas uppgå till endast 10 000 kronor. Men i stället skulle portokostnaderna höjas till cirka 80 000 kronor.

Om sålunda en i motionens syfte genomförd sekretessanordning skall genomföras med möjligast ringa omkostnader, synes böra tagas under övervägande, huruvida föreskrift kan utfärdas eller medgivande lämnas att förseglade brev innehållande endast debetsedlar få befordras efter taxa gällande för masskorsband. Något avgörande hinder härför torde väl ej behöva möta, då det med hittills tillämpat förfaringsätt ju även är fråga om slutna försändelse.»

Från finansdepartementet har utskottet under hand inhämtat, att förverkligandet av ovanberörda förslag till uppbördsväsendets reformering — innefattande, bland annat, frågan om sekretesskydd för debetsedlar — på grund av tidsläget tills vidare uppskjutits och sålunda icke, såsom ursprungligen avsetts, kommer att föreläggas nu pågående riksdag.

Utskottet ansluter sig i allt väsentligt till vad i förevarande spörsmål anförts av samma utskott vid 1939 års riksdag. Utskottet.

Det av motionärerna föreslagna sekretesskyddet för debetsedlar finner utskottet sålunda påkallat, i synnerhet till den del debetsedlarna avse taxering till särskild skatt å förmögenhet, vilken taxering även på annat sätt skyddats från granskning av obehöriga. Att frågan bör kunna erhålla en praktisk lösning, framgår av vad överståthållarämbetet i ovan intagna yttrande anført i fråga om försändande av debetsedlar såsom masskorsband i s. k. fönsterkuvert.

Den i motionen påyrkade föreskriften — beträffande vilken, i vad angår åläggande för kommunala myndigheter, även torde erfordras beslut av riksdagen — synes emellertid enligt utskottets mening icke vara av den vikt, att frågan om dess utfärdande före den väntade allmänna uppbördsreformen av statsmakterna bör upptagas till slutlig prövning. Icke heller torde det av motionärerna avsedda ändamålet vara av sådan art, att stat och kommun i nu rådande läge lämpligen böra betungas med kostnader för dess genomförande.

Utskottet får på grund av det anförda hemställa,

att motionen II: 156 icke måtte till någon andra kammarens åtgärd föranleda.

Stockholm den 14 maj 1940.

På utskottets vägnar:

ELOF ERICSSON.

Närvarande: herrar *Ericsson* i Åtvidaberg, *Magnusson* i Tumhult, *Lindén*, *Karlsson* i Granebo, *Åkerström* och *Olofsson* i Höganäs, fröken *Öberg* och herr *Nilsson* i Göteborg.
